

Момчето не напраздно погълнало тази капка. То вече знаело всичко, което човѣкъ може да знае, то разбрало тайната на човѣшкото здравие и не само излѣкувало родителитѣ си, нѣ станало силенъ, богатъ, уменъ и славенъ мжжъ.

Ща стие.

Отишли много хора на нѣкакъвъ си островъ, дѣто имало драгоцѣнни камъни. Всички се прѣдали на работа, за да намѣрятъ по-голѣмъ брой отъ тѣхъ. Почти всички хора малко яли, малко спали, а повечето копали. Само единъ не искалъ да работи, а постоянно ялъ, пилъ и спалъ.

Когато вече се накатали да си вървятъ, тѣ събудили другаря си лѣнiveцъ, като му казали:

— А какво ще занесешъ сега въ кѣщи?

Протегналъ той ржката си, грабналъ двѣ-три хватки пѣсѣкъ и земя, които и турилъ въ торбата си.

Като се върнали въ кѣщи, лѣнiveца хваналъ торбата за дѣното и изтърсилъ пѣсѣка на земята. Но, о чудо! Изъ нея се потърколилъ единъ такъвъ голѣмъ драгоцѣненъ камъкъ, който хващалъ мѣсто за всичкитѣ, що намѣрили неговитѣ другари...

Има много лѣнивци, които се надѣватъ на подобно щастие — но, за жалость, никой още не го е постигналъ. Въ трудътъ се крие най-доброто и най-сигурното щастие!

Прѣвелъ : Теменужковъ.

